

Atvirlaiškis Valerijai Čiurlionytei, [1917-08-03], [iš Suchumio - į Iskorostį].

Esu pakalnėj Pschu. Upės Bzybo pakrantųj.

Esu pakalnėj Pschu [1]. Upės Bzybo [2] pakrantųj. Gyvas ir sveikas. Tarp uolų ir ąžuolų. Laisvas ir tolimas. Iškašiau krūtinę ir plaukus tais žieda[i]s, kuriuos bučiuoja lengvūs debesėliai. Vaiskasparniai bučiuoja ir platūs žaibai glosto ir dabar guliu ant šieno ir ilsėdamos geriame saldų midų. Gyvenam pas Kardevačo [3] ežerą, kurian inteka septynios upės. Mačiau Ricos [4] ežerą, kuris žalesnis neg pievos žalios ir giedresnis neg giedras dangus. Mačiau ežerą Mzi [5], kur buvo žymūs ženklai tik vieno gyventojaus — briedžio pėdos ant kranto. Eisime dar toli.

Ar jau tu lauki manęs iš kalnų?

Kalnuose daug daug pasakų, daugiau negu uolų ir debesų.

Buč[iuo]ju. Bol[y]t[is]

KOMENTARAI

[1] Pschu (Pskhu) – kaimas Suchumio srityje, Abchazijoje, ant Juodosios jūros kranto.

[2] Bzybė – upė Gruzijoje, Abchazijoje, Kaukazo kalnuose, įteka į Juodąją jūrą.

[3] Kardyvačas – ežeras Krasnodaro krašte.

[4] Rica – ežeras Kaukazo kalnuose Gruzijos (Abchazijos) vakarinėje dalyje. Į Ricos ežerą Kaukazo kalnuose įteka šeši upeliai ir upės.

[5] Mzymtos upė – didžiausia upė Rusijoje, įtekanti į Juodąją jūrą.